

Jeg vil altsaa anbefale Lovforslaget særlig paa alle de Punkter, hvor der er Overensstemmelse mellem Lagtinget og Ministeren, og det oplyste den ærede Landstingsmand for Færøerne (F. Peterfen) jo, at der er, som det ogsaa siges i Motiverne til Lovforslaget, undtagen paa to Punkter, men med Hensyn til disse to Punkter maa jeg rigtig nok — og det er særlig derfor, jeg har taget Ordet — holde paa Lovforslaget.

Naar Fysikus i visse Tilfælde skal rejse — det ærede Medlem talte om en Ret, nej, det er ikke en Ret, men en Forpligtelse — har han naturligvis Ret til fri Befordring, og man kan sige, at den er meget dyr, sammenlignede den med Ekstrato og o. s. v., men han har nu ingen anden eller billigere Maade at rejse paa deroppe. I nogle Tilfælde, nemlig hvor der er Kolera og andre Sygdomme er Fysikus nu ubetinget pligtig til at rejse, i andre Tilfælde, nemlig naar andre smitsomme Sygdomme optræde, kan han rejse efter sit Skøn. Denne Bestemmelse er affattet ordret i Overensstemmelse med den kongerigste Lov og kan fornuftigvis ikke være affattet paa anden Maade. Naar man nærer Frygt for, at saadanne Rejser kunne indtræde hyppigt, vil jeg bemærke, at de kun kunne foretages, naar smitsomme Sygdomme optræde; men enten det nu er hyppigt eller sjældent, maa Afgørelsen overlades til Fysikus. Naar man, for mulig at kunne spare nogle Bekostninger, vil have, at han forinden skal konferere med Oversundhedskommissionen derom, saa kan det jo kun være, fordi man kunde antage, at Oversundhedskommissionen vilde udtale sig derimod, thi ellers vilde det jo være et Omjvøb at paalægge ham at sammenfatte den, for at han kunde forelægge den sine Betragtninger, for ikke at tale om det Tidspild, som vilde gaa med. Det maa altsaa være i den Tanke, at det kunde føre til, at Fysikus Rejser bleve færre, idet Oversundhedskommissionen udtalte sig derimod. Men det er et Ansvar, som man virkelig ikke kan lægge over paa Oversundhedskommissionen, at afgøre, hvor vidt Fysikus skal rejse hen paa et Sted for at undersøge, om de fornødne Foranstaltninger ere truffne af den vedkommende Distriktslæge. Nej, det Ansvar maa hvile fuldstændig paa Fysikus. Derfor antager jeg ogsaa, hvis man tænker sig, at noget saadant stod i Loven, at saa vilde Sundhedskommissionens øvrige Medlemmer sige: Det maa Fysikus virkelig selv om. Det mener jeg saaledes kan ikke være anderledes. — At Fysikus skulde rejse, uden at han efter sit Skøn fandt det fornødent, altsaa af Hensyn til den pekuniære Indtægt, er ogsaa aldeles ufandshyldigt. Den Indtægt, som han skal

have efter Lovforslaget, er 10 Kr. for en Dag, og det vil i mange Tilfælde blive 10 Kr. for et Døgn; det vil ikke gaa som saa ofte her, at det bliver 10 Kr. for nogle saa Timer; thi Rejser paa Færøerne fordrer lang Tid. Jeg tror ikke, at den Læge, der er Fysikus, let vil inlade sig paa unødvendige Rejser, idet nemlig Medaljen har for ham, ligesom for Fysikus herne i Kongeriget, den Bagstbe, at han ganske vist faar Bederlag for Rejsten, men samtidig gaar det ud over hans private Praksis paa det Sted, hvor han bor. — Nu siger det ærede Medlem (F. Peterfen) nok, at han finder, at 10 Kr. er for meget, og mener, at Fysikus skulde kunne nøjes med 6 Kr. Ja, ganske vist ere Forholdene billigere paa Færøerne end her, men 10 Kr. er virkelig ikke for meget for en Læge, naar han skal være borte et helt Døgn. Det ærede Medlem henviste til, hvad Amtmændene saa, naar de rejse som Medlemmer af Oversundhedskommissionen. Ja, men der er den Forskel, at naar en Amtmand rejser i sit Amt, har han lige fuldt sin Lønning, sin Indtægt, foruden sine Diæter, men naar Fysikus rejser, gaar han aliv af en Del af den Indtægt, han mulig kunde have paa sit Hjemsted. — Og naar der saa henvises til Muligheden af, at han ogsaa kan gaa anden Praksis paa sin Rejse, som bliver betalt, betvivler jeg, at den vil give stort af sig, naar den ikke netop er forbunden med særlig Rejse af Hensyn dertil, og den er ogsaa meget usikker, thi hvis han rejser i andre Distriktlægers Distrikt, er det ikke meget sandsynligt, at der vil falde en saadan Praksis af, da han ikke kan komme igen.

Jeg vil overmaade gerne komme Lagtinget i Møde, hvor jeg kan, men baade paa det ene og det andet Punkt — paa det første af Hensyn til almindelige fornuftige Principper og paa det andet Punkt af Billighedshensyn mod Fysikus — synes jeg ikke, at der kan være Tale om at forandre Lovforslaget i Overensstemmelse med Lagtingets Ønsker.

F. Peterfen: Lige over for den ærede sidste Talers Udtalelser skal jeg tillade mig at bemærke, at hvad jeg anførte egentlig ikke var, hvad jeg selv mente eller ønskede, men hvad der havde ligget til Grund for Lagtingets Indstilling. Hvad de nævnte to Punkter angaar, skal jeg bemærke, at Lagtinget ikke har noget at invende imod, at Fysikus rejser, naar disse ondartede Sygdomme, som særlig ere nævnte i Lovforslaget, optræde; men naar der staar, at Fysikus kan rejse ud, efter som han finder det fornødent, saa er dette noget, der ikke